

Att övervinna negativitet

Välkomna, mina vänner! Välsignelser till er alla. Detta föredrag är en fortsättning på det förra, där vi diskuterade sinnets, medvetandets, betydelse, med dess skaparaspekter och förmågor. Vi talade också om det negativa skapandet – en process som pågår i varje människa.

Om ni inte vore negativt delaktiga i skapelsen skulle ni inte vara mänskliga, ni skulle inte leva på detta medvetandeplan som uttrycker en viss utvecklingsgrad. Människor är i allmänhet fria till en viss grad och de skapar således även helt konstruktivt. Men det negativa skapandet fortsätter ännu i det mänskliga psyket. Detta innebär att det är mänsklighetens uppgift på denna jord att kämpa sig ut ur sitt negativa skapande och bli mer och mer fri från negativitetens snara. Detta är inte lätt, för fascinationen i alla slags skaparprocesser griper tag i en person, så att han eller hon vill stanna kvar i den. En person blir därför indragen i ett otal onda cirklar samtidigt, som tycks vara svåra att bryta. Det är nu min uppgift att steg för steg hjälpa er att lösgöra greppet om er negativa delaktighet i förvrängda skaparprocesser.

Jag ska fortsätta med de specifika aspekter som arbetet på denna väg särskilt avser. Många av er börjar upptäcka sanningen inom er om er egen negativitet och ni kan till och med bekräfta att er negativitet är avsiktlig och se hur ni håller er kvar vid den. Att nå detta steg är enormt betydelsefullt. Det går inte att föreställa sig en större skillnad mellan människor som vet att de skapar sitt eget öde, som vet att de vill vara negativa oavsett hur oönskat det är och ändå behåller den inställningen, och de som är ovetande om detta faktum. Den som befinner sig på en väg som genuint leder till det universella jagets förverkligande, måste komma till denna personliga insikt. Annars leder den väg man tar till illusioner och handlar endast om teoretiska spekulationer eller ett fjärmat idealiserande och inte en verklig levande upplevelse.

Eftersom ni är mänskliga, mina vänner, skapar var och en av er på ett negativt sätt. Era avsiktliga negativa inställningar och känslor som ni inte vill ge upp är en skapelse. Att tro att din olycka och ditt lidande påförs dig av andra eller av livet är fullständigt dårskap. Det är vanvettigt att tro att något olyckligt tillstånd kan tillfalla en från någonting utanför eller annat än jaget. Ni kan under en lång, lång tid ha känt till detta teoretiskt och gett läpparnas bekännelse till det. Men det är en ofantlig skillnad mellan ett intellektuellt instämmande och en klar och tydlig insikt i att du faktiskt skapar negativt, att just det olyckliga tillstånd som du djupt beklagar och gör andra ansvariga för,

är orsakat av negativa inställningar som du i själva verket njuter av och vill behålla. Om frustrationerna, otillfredsställelsen eller smärtorna tillskrivs samhället, är ni helt fel ute. Detta innebär inte att sjukdomarna som ni ser i samhället inte existerar. Det gör de. Men de skulle inte kunna påverka er om ni inte på djupet och fortfarande omedvetet bidrog till just de sjukdomar som ni beklagar så mycket. Ni gör det just med er negativitet som ni fortfarande fortsätter att uttrycka i era privata liv.

Den här sanningen kan vara svår att tro på när man fortfarande befinner sig precis i början av en väg som denna. Men när man väl är allvarligt engagerad i den, måste man börja se att det bara är så. Du är aldrig ett oskyldigt offer och samhället i sig utgör inte något annat än summan eller produkten av din och många andra människors oupphörliga negativa alster och skapande. Denna insikt är först chockerande och smärtsam, men bara så länge som du förblir ovillig att ge upp negativiteten. Om du inte ger upp den, behöver du i själva verket illusionen av att andra gör det. Du hoppas komma till en lycksalighet utan att möta den aspekten inom dig som gör det omöjligt att nå lycksaligheten. Du hoppas på att bli en människa som verkligen accepterar och respekterar sig själv utan att ge upp det som verkligen försvagar din integritet. Du lever därmed i illusionen av att andra gör det mot dig, som du då kan beskylla att göra dig till ett offer. Detta är ett av de välbekanta och mycket vanligt förekommande förespeglade spelen, något som har avslöjats hos många av er i olika former. När dessa illusioner och baksluga intentioner väl överges, är insikten om den egna skaparkraften – som ständigt är verksam, om än kanske fortfarande mestadels på ett negativt sätt – en lika underbar uppenbarelse och befrielse som det först var en chock.

Jag skulle vilja diskutera de olika stegen att arbeta sig ut ur labyrinten av er egen illusion och det negativa skapandet som ni tycks vara så oupplösligt och oupphörligt fångade i. Det första steget måste uppenbarligen vara att du upptäcker, konstaterar, erkänner, accepterar och observerar dina egna negativa inställningar, destruktiva känslor, subtila lögnar, intentionen att fuska och ditt livsförnekande hätska motstånd mot goda känslor. Allt detta är exempel på negativt skapande. De av er som arbetar mycket personligt och dynamiskt i riktning mot ert eget växande har kommit i kontakt med detta avsiktliga negativa alstrande. Men det är viktigt att ni blir ännu mer medvetna om det, mer nyktert observanta på det. Detta utgör det första steget.

Det andra steget är att du djupt inom dig utfrågar dina särskilda känslor och reaktioner på detta negativa alstrande och ditt eget medvetna och valda uppsåt. Du kommer då att se att du gillar det, att du finner ett slags behag i det och inte vill ge upp det. Den njutbara aspekten av skapandet gäller även för negativt skapande. Det är absolut nödvändigt att du känner detta och erkänner det. Även om du på ett allmänt, diffust sätt förstår att detta är destruktivt och på något sätt fel, är du fortfarande hänryckt av det förvrängda behaget i ditt eget negativa alstrande. Detta erkännande är

avgörande. Utan det kan ni inte växa ut ur lidandet, inte heller kan den andliga jagförnimmelse som ni längtar efter uppnås.

Det tredje steget är att noggrant arbeta sig igenom de exakta konsekvenserna och förgreningarna av detta negativa alstrande, utan att släta över några detaljer, några effekter eller bieffekter. Insikten om och den exakta förståelsen av de skadliga effekterna på dig och på andra måste bli mycket tydlig. Det kommer inte att leda någonstans om du mildrar din skuld över ditt negativa skapande genom att intala dig att du endast skadar dig själv. Du behöver inse att du inte kan skada dig själv utan att skada andra, inte mer än att du kan skada andra utan att också skada dig själv. Detta är inte någon lag om vedergällning från en hämndlysten auktoritet uppe i himlen. Det är så för att du är alla, vi är alla, de är alla, alla är det universella jaget. Det som händer dig måste därför hända alla andra och omvänt. Det är otänkbart att något som påverkar dig negativt inte också påverkar andra. Självhat yttrar sig till exempel alltid också som en oförmåga att älska, eller till och med som en tvångsimpuls att hata andra. Detta är bara ett exempel. Detta är inte en teori; ni kommer att upptäcka dess sanning, men bara när ni faktiskt arbetar er igenom dessa steg.

Det tredje steget består också av att se att behaget som du erhåller från ditt negativa alstrande aldrig är värt det ofantliga pris som du betalar för det, i och med att allt som du beklagar mest hos dig själv och i din livsupplevelse är ett direkt resultat av det. Du offrar glädje, frid, självkänsla, inre trygghet, expansion och växande, välbehag på alla nivåer i ditt väsen och en meningsfull och orädd tillvaro. Allt detta och mer kan aldrig vara värt det förvrängda behag som du erhåller av ditt negativa skapande.

Se hur ditt negativa skapande påverkar andra. Någon del djupt inom dig vet detta mycket väl och känner sig med rätta skyldig för det, vilket får dig att hata och straffa dig själv och beröva dig själv livets verkliga tillfredsställelser. Du kommer att börja se att ett skuldfrött liv endast kan finnas när det negativa skapandet ges upp. Även en uppriktig och allvarlig önskan om att göra det, kommer att medföra en lättnad.

Ytterligare en aspekt av steg tre är att uppnå en förståelse av att behaget som du erhåller från att vara destruktiv i dina känslor och inställningar inte är vad som behöver ges upp. Samma behag kommer i själva verket att överföras till det positiva skapandet, där du kan expandera i glädje och vara fri från skuld utan att betala det kostsamma priset som du nu betalar för det negativa skapandet och offrar själva ditt liv – vilket inte är en överdrift. Att noggrant arbeta sig igenom orsak och verkan och se resultat och samband, är vad som gör det möjligt att vilja ge upp negativiteten. Det är inte tillräckligt att vara medveten om att man avsiktligt är destruktiv. Det behöver erkännas att man inte vill ge upp detta. Du behöver se vilket pris du betalar. Genom att göra det, kommer du att få en upplevelsemässig kontakt med orsaken till ditt negativa skapande

och effekten som det har på dig. Denna bro måste upprättas. Se mycket tydligt att det som gör dig mest olycklig, din oro, dina bekymmer, din bristande uppskattning av dig själv, din osäkerhet, ditt missnöje över livet, dina frustrationer, din känsla av att slösa bort dig själv och livet, dina sår och smärtor, är alla direkta verkningar av negativa inställningar som du avsiktligt vill ha.

I steg två är du fortfarande separerad från verkningarna. Du kanske kan se att orsaken är din destruktivitet och erkänner den, men du ser ännu inte hur den är kopplad till allting som du beklagar i ditt liv. Länken som kopplar samman orsak och verkan saknas fortfarande. Så länge denna sammankopplande länk inte är upprättad, kan du inte riktigt vilja ge upp negativiteten. Du behöver se det höga pris som du betalar för att verkligen vara motiverad att vilja ge upp den. Det räcker inte att ge upp den för att du borde göra det, i vetskap om att den på något sätt är felaktig eller skadlig för dig eller andra. En sådan vaghet kommer aldrig att få genomslag. Den specifika länken behöver fastställas, vilket kanske är enklare än att komma till steg ett eller två. Det svåraste är att nå steg två: Att vara fullt medveten om att du skapar negativt med inställningar som du själv väljer. Det finns en ofantlig skillnad mellan ett sådant medvetet tillstånd och tillståndet innan, där du projicerade ditt olyckliga tillstånd på det yttre och skyller på världen, skyller på andra och inte ser orsaken inom dig. Steg två har således ytterst stor betydelse. Det innebär att du vet om din makt, din autonomi, eftersom du, i samma grad som du ser skaparprocessens negativa form inom dig, vinner du en föräning om vad du kan göra för att frambringa vackra livsupplevelser. Steg två är kanske det svåraste att uppnå; det är säkerligen den mest drastiska förändringen i hur man uppfattar sig själv och hur man uppfattar livsprocesserna. Men att arbeta sig igenom steg tre är lika viktigt, för utan det saknas motivationen att förändra. Steg tre är dock inte hälften så svårt och stöter aldrig på lika mycket motstånd som steg två.

När du börjar upptäcka samma fascination i att skapa på ett positivt sätt som på det negativa sättet, men denna gång ofördärvat av lidande, skuld, rädsla och skuldbeläggande av dig själv, öppnar sig världen för dig med en sådan skönhet och ett sådant ljus att det inte finns ord att beskriva det. Du kommer att smaka på friheten som finns i att vara skaparen av ditt valda liv.

För att underlätta upptäckten av denna sammankopplande länk som utgörs av positiv fascination i skapandet, behöver den obehindrade, ohöljda destruktiviteten och negativiteten identifieras bakom olika slags fasader. Under många år har vi diskuterat och arbetat på förespeglningarna, försvaren, spelen och knepen, de idealiserade självbilderna, de specifika formerna av förnekande som ni söker för att dölja er destruktivitet. Alla dessa masker är skenheliga. De visar alltid upp motsatsen till vad man avvisar och ogillar i sig själv. Detta döljande är i själva verket oändligt mycket lömskare och skadligare än den faktiska destruktiviteten i sig. För när du väl står inför den nakna destruktiviteten, konfronterar du en sanning inom dig, vilket ger dig ett ärligt val av din framtida riktning. Men när du fortfarande är upptagen av övertäckandet, av rollerna och spelen, kan du inte

komma till kärnan av din störning. Ditt lidande blir värre; du fjärmas från orsaken till ditt tillstånd och du känner dig därför alltmer avskärmad och hopplös.

För att dölja för andra – och främst för dig själv – skapar du något som tycks vara motsatsen till det du önskar ska vara dolt. Rollen blir som en självklar vana, men den har ingenting med dig att göra. Den är enbart en vana som du inte kan göra dig av med så länge du inte vill titta bakom den. Det är särskilt viktigt att du avlägsnar illusionen vad gäller bilden som du projicerar in i världen och vars äkthet du mödosamt försöker övertyga dig om. Den konstlade karaktären av den här rollen som du trivs i behöver demaskeras. För dig tycks den alltid vara bra på något sätt, även om det bara är genom att låtsas att du är ett offer. Men du behöver analysera den ingående och förstå den i detalj för att se att den inte är något av det som du låter påskina att den är. Den är aldrig bra. Du är aldrig så oskyldig, inte heller är andra så skurkaktiga. Men du är å andra sidan inte heller så hopplöst dålig och oacceptabel som du samtidigt tror att du egentligen är under den här rollen, för rollen förmedlar motsatsen till inte bara vad du faktiskt är, utan också vad du tror du är.

Den förespeglade rollen inrymmer emellertid samma aspekter som du så energiskt försöker dölja. Om du gömmer dig och din roll består i att vara förföljd av andras hat och orättvisa anklagelser, finns hatet i sig i den här förespeglingen. Fasaden eller rollen skiljer sig i grunden aldrig från det den skyler över. Att låtsas att man är offer för andras hat utgör en hatande inställning. Detta är bara ett exempel. Spelet i sig måste blottläggas inte bara för att avslöja vad det döljer, utan också för att barlägga dess faktiska aspekter och vad de egentligen innebär. Den negativa skaparenergien är genomgående inblandad i den här bilden som presenteras. Jag föreslår att ni nu tar er lite tid att identifiera de olika rollerna ni har valt. Namnge dessa roller i enkla meningar som beskriver vad de är avsedda att förmedla. Se om ni kan upptäcka hur rollen som är tänkt att vara rätt så änglalik är lika destruktiv som det som döljs bakom den. Den skulle inte kunna vara annorlunda, för själsströmmarnas energi kan inte döljas, de kan inte göras annorlunda genom att låtsas, oavsett hur energiskt du försöker göra en charad av ditt liv.

Rollen eller spelet som du tillägnar dig i illusionen om att det avlägsnar din avsiktliga destruktivitet, är det första lagret som behöver konfronteras. Sedan kan man börja ta stegen som jag har skisserat. Ibland överlappar dessa steg.

Ju mer insikt du har i det totalt förlorande spelet som du spelar med livet när du håller fast vid den falska rollen som täcker över destruktiva inställningar, desto mer kommer du att bli motiverad att ge upp allt detta. Du stärker din vilja. Detta kommer att leda dig till det fjärde steget, som består av den faktiska processen att omskapa själssubstansen. Genom din meditation, genom bön, genom att formulera medvetna tankar om sanningen i hela den här frågan och prägla in dem i ditt destruktiva psykiska material, börjar omskapandet och fortsätter allteftersom du blir mer skicklig.

Du behöver först om och om igen upptäcka din vilja att vara hatande, oförlåtande, straffande, förbittrad och sårad. Du kommer att bli medveten om ditt försök att överdriva och dra fram gamla skador för att avsiktligt straffa andra för vad dina föräldrar gjorde mot dig eller vad du tror att de gjorde mot dig, samt om din vägran att se deras misslyckanden som något annat än ett avsiktligt hatiskt agerande gentemot dig. När du därefter blir varse att du erhåller ett behag i att uppehålla dig vid allt detta inom dig och inte förändra ditt perspektiv och din inställning, eller dina känslor, kan du börja omskapa. När du ser det falska i dina förespeglningar, då kan du påminna dig själv om att du vill se vad som finns inunder din särskilda fasad där du skuldbelägger och gör dig till offer, oavsett vilken skepnad den kan ta.

Era känslor av att vara skadade tycks först vara helt verkliga och det krävs att man sonderar djupare för att upptäcka att de inte alls är verkliga. De är odlade vanor. Likaså är också rollerna som spelas. Varje objektiv bekräftelse av dina förespeglningar – förespeglandet av din roll och förespeglandet av dina vidmakthållna skador som orsaken till dina negativa känslor gentemot människor och livsupplevelsen – gör det möjligt för dig att vilja vara i en djupare sanning, att överge dessa falskier och möta livet med verkliga och ärliga inställningar. Att utfärda denna intention och kalla på de högre krafterna inom dig att hjälpa dig är steg fyra.

En annan del av steg fyra är att ställa en koncis fråga till ditt innersta väsen: ”Hur kan jag närma mig livet utan någon förespeglning? Hur känns det att ta fram bättre sätt att svara på livets upplevelser?” Som svar på dessa frågor kommer någonting nytt att utvecklas. I denna omskapande process kommer friska, spänstiga, adekvata och sanningsenliga reaktioner att på ett lätt sätt komma från din verkliga natur, som inte behöver döljas. När du omskapar, formulera dina meningar mycket koncist. Konstatera att det du gör inte fungerar, varför det inte fungerar och att du vill fungera på ett annat sätt. Dessa meningar har, om de verkligen menas, en stor skaparkraft. De kan menas, och kommer att menas, när du fullt ut förstår skadan du gör under det att du stannar kvar i dina gamla inställningar.

Dessa är reningens steg på det djupaste och mest vitala sätt. Rening är otänkbart utan att gå igenom dessa fyra steg. Rening är också otänkbart utan att ta emot aktiv hjälp. Det är alltför svårt att göra ensam. Det är en fullständig illusion att hoppas – medvetet eller omedvetet – att man kan undvika att möta dessa aspekter av sitt väsen, att de kan hoppas över, kringgå eller viftas undan med något magiskt ”andligt” medel. Självförverkligande, att nå sitt andliga centrum – eller vilket namn man nu vill använda för att beskriva målet för allt liv – kan inte äga rum såvida du inte ser och möter din djupaste negativitet och ditt djupaste hyckleri, samt ditt avsiktliga uppsåt att vara negativ och destruktiv, illvillig och harmsen; du kommer ofta till och med att avstå från din egen lycka bara för att straffa någon från ditt förflutna. Att se detta tycks först vara smärtsamt, men det kommer att visa sig vara befriande.

De av er som ännu inte har gjort dessa inre upptäckter kommer att komma till det. Ni kan förbereda er för det. För du kan inte tillåta lyckan komma in i din själ eller avlägsna den genomträngande skulden som du försöker bortförklara med falska skulder om du inte går igenom dessa steg. Oavsett hur mycket du nu tror att andra eller livets nycker berövar dig det du önskar, är det i själva verket du som gör detta. För när du väl ger utrymme för det i ditt medvetande och ditt eget skapande, kan du släppa in det som livet alltid är redo att så rikligt ge dig. Många är de människor som vill nå andliga höjder men som bär på den outtalade illusionen av att man kan undvika att möta det som jag diskuterar här. De söker ständigt något annat och närhelst de konfronteras med sin egen motbudande sanning, flyr de. Det inbillade behovet av att fly visar sig vara så illusoriskt. Det finns inte något behov av att fly från dig själv.

Närhelst destruktiva inställningar förblir osedda och oberörda, lever man i en smärtsam ambivalens, för man kan aldrig gå i enbart en riktning när man vill vara negativ. Det verkliga jaget finns alltid där som ropar efter den högsta verkligheten och drar i motsatt riktning. Den inre riktningen kan endast bli enhetlig när personligheten verkligen och genuint är konstruktiv utan någon dold destruktivitet. Och kan ni förnimma smärtan i att slitas itu genom att gå i två motsatta riktningar? Den här kampen är mer smärtsam, förvirrande och förlamande än något annat som pågår i det mänskliga psyket.

För att återupprätta det väsen som du var långt före detta jordiska liv, innan du drogs in i det negativa skapandet, och för att återuppleva dig som det eviga du som du i grunden och slutligen är, behöver du överväga och pröva möjligheten att skapa positivt. Du kommer då att se att detta att skapa positivt verkligen är så mycket mer naturligt och enkelt: det är en organisk process. Negativt skapande och destruktiva inställningar är konstlade och konstruerade, även om du nu är så van vid dem att de tycks vara mer naturliga. Det positiva är fritt från ansträngning. Vid första anblicken ser det ut som att det är en alltför stor ansträngning att överge det negativa som i så hög grad har blivit en djupt ingrodd vana för dig. Den tycks vara för stor på grund av att du fortfarande tror att genom att ge upp negativiteten, skapar du en positivitet som utgör något helt nytt. Om det vore så, skulle det verkligen i de flesta fall vara helt omöjligt att skapa den. Men i den stund som du inser att det positiva skapandet redan finns där inom dig, bara övertäckt, och att det kan vecklas ut och uppenbara sig i samma stund som du tillåter detta att ske, blir övergivandet av negativiteten en befrielse från en tung börda som har dragit ner dig hela livet – och i många liv före detta. Medan du hatar, misstror, är avogt inställd eller förhindrar ett gynnsamt resultat genom att förvänta dig det värsta, finns redan möjlighet inom dig att älska, ha tillit och veta att livet är gott och att man kan lita på det. Allt detta och mer därtill finns redan inom dig och behöver bara tillåtas att komma fram, likt solen som kommer fram bakom molnen. Du kommer att märka att det

är möjligt att känna denna positiva underström. Du kommer samtidigt att uppleva den djupa glädjen som tränger igenom hela väsendet hos den som gör denna upptäckt.

När vi säger att Gud finns inom er, menar vi precis detta. Inte bara är det större medvetandet med dess oändliga visdom av det mest personliga slag tillgängligt för dig i vilken stund du än behöver det, inte bara finns det krafter av kreativ styrka och energi, känslor av lycka, glädje och högsta välbehag tillgängliga för dig på alla nivåer, utan också, precis inunder detta, där du är sjuk med din negativitet, finns det ett nytt ”gammalt liv”, där alla reaktioner på alla eventualiteter är tydliga, starka och helt tillfredsställande och riktiga för varje händelse. Ett spänstigt och kreativt sätt att reagera existerar redan nu bakom de falska rollerna som du låter påskina, bortom destruktivitetens grepp. Inunder din yttre livlöshet existerar det redan en bubblande känsla av att vara levande. I början kommer den endast att skina genom stundtals. Till slut kommer den att komma till uttryck som ditt beständiga inre klimat.

Innan man kan leva i detta beständiga klimat, behöver man gå igenom två grundläggande faser som behandlar den negativitet som mänskligheten fortfarande är upptagen av. De flesta människor befinner sig fortfarande i negativitetens första grundläggande fas. Denna fas består av *initierande negativitet*. Den andra fasen består av *responderande negativitet*. I den första fasen reagerar man automatiskt på situationer med det destruktiva mönster som man har tillägnat sig efter vissa traumatiska upplevelser tidigt i livet. Du upprätthåller negativa gensvar som du vid en tidpunkt i din barndom inte kunde undvika att framkalla och som då under dessa omständigheter även var livsbevarande. Men när samma gensvar upprepas i situationer senare, när det inte längre finns någon anledning att använda dem, är sådana gensvar inte bara ”neurotiska”; de initierar också negativitet, helt oavsett om de andra inblandade personerna agerar som dina föräldrar eller inte. De fyra stegen som jag förklarade i det här föredraget är alla avsedda att hantera denna första fas.

Den andra fasen handlar om negativiteten som enbart svarar. När individer har befriat sig från att initiera negativitet och är fria i detta avseende, är deras reaktioner positiva när andra inte reagerar negativt mot dem. Men negativiteten flammar fortfarande upp på ett reaktivt sätt, som ett resultat av deras svar på andras negativitet. Ni kanske säger att detta är helt naturligt; vad som helst är för den delen något ”helt naturligt”. Men detta är fortfarande inte det reade tillståndet. Det är inte sanningens tillstånd. Att svara på detta sätt på andras negativitet är fortfarande ett agerande som grundar sig i en illusion.

Det finns ett bättre sätt att svara. Även om den andra personen verkligen kan stjälp över en hel del oberättigad fientlighet på dig, är det en illusion att vara rädd för den och upprätta dina negativa försvar. Du kan lita på dig själv på ett mycket mer adekvat sätt utan att dra dig tillbaka, utan att hamna i försvarsställning på något sätt, utan att bli destruktiv med dina egna känslor. Det finns

inte något behov av att se livet som dystert och hopplöst på grund av att någon agerar destruktivt mot dig. Denna responderande negativitet behöver därför också redas ut, men detta kan göras först efter det att den initierande negativiteten har utplånats. Den stora majoriteten av mänskligheten befinner sig fortfarande i den första fasen. Närhelst minsta sak går emot er, närhelst ni upplever någon grad av frustration, tenderar ni att aktivera era ursprungliga negativa reaktioner. I många fall gör ni till och med detta som en försiktighetsinställning, bara för att du skulle kunna uppleva frustration, fördröjning, kritik eller andras negativitet.

Jag tror att de flesta av er kan känna betydelsen av det här föredraget, särskilt om ni använder det som en hänvisning till era egna liv i stället för enbart en teoretisk diskussion. Det kommer då att visa sig ha en avgörande betydelse i er personliga utveckling. Var välsignade. Kärlek och styrka sänds ut till alla här.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24